

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413211702
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8413211702.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenej Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanému T., o zaplatenie 131,25 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie ohľadne istiny vo výške 14 eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 6,68 eur a úrokov z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 7 eur od 23. 1. 2014 do zaplatenia a zo sumy 14 eur od 6. 3. 2014 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. Žalobu **z a m i e t a .**

III. Žalovanému právo na náhradu trov tohto konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd 26. 11. 2013 domáhala na žalovanom s poukazom na úverovú zmluvu zaplatenia istiny vo výške 131,25 eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania od zosplatenia úveru do spísania žaloby vo výške 77,87 eur, úrokov z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 131,25 eur od 20. 11. 2013 do zaplatenia, a náhrady trov konania. Žiadala, aby súd vo veci rozhodol v skrátrenom konaní vydaním platobného rozkazu.

Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že 24. 7. 2009 žalobkyňa uzavrela so žalovaným úverovú zmluvu č. 3907079814, neoddeliteľnou súčasťou ktorej sú úverové podmienky žalobkyne. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému vo výške 387,94 eur. Žalovaný sa zaviazal žalobkyňi poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných 36 mesačných splátkach vo výške po 17,19 eur. Nakoľko žalovaný úver nesplácal podľa dohodnutých podmienok, listom z 28. 4. 2011 žalobkyňa vyzvala žalovaného na splatenie celého zostatku úveru vo výške 366,25 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Žalobkyňa ku dňu podania žaloby eviduje dlh žalovaného nasledovne: dlžnú sumu úveru bez úrokov a poplatkov vo výške 99,36 eur, úroky z úveru do času zosplatenia úveru 0,00 eur, ušlé úroky zo zosplatennej istiny vo výške 31,89 eur, dlžné poisťné 0,00 eur, poplatky a zmluvné pokuty 0,00 eur, úroky z omeškania od zosplatenia úveru do spísania žaloby vo výške 77,87 eur.

18. 2. 2014 súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 4Ro/562/2013-20, ktorým uložil žalovanému povinnosti v súlade so žalobnou žiadosťou. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor. V jeho odvodnení uviedol, že s rozhodnutím súdu nesúhlasí, pretože svoju podlžnosť voči žalobkyňi splácal. Aj napriek tomu, že bol dlhodobo nezamestnaný a spolu s manželkou poberal len príspevok v hmotnej

núdzi, splátky sa snažil splácať. Uviedol, že ako dôkaz na svoje tvrdenia má ústrižky šekov o platení, ktoré však spolu s odporom nepredložil.

V svojej výpovedi na tunajšom súde 20. 8. 2014 žalovaný upresnil, že na predmetný úver zaplatil celkom 605,47 eur, a to sumu 129 eur priamo pri podpisovaní úverovej zmluvy a 476,47 eur splátkami. Predložil súdu fotokópie ústrižkov poštových podacích lístkov. Keďže úver bral vo výške 387,94 eur a zaplatil 605,47 eur, má za to, že úver uhradil a žalobca nemá právo žiadať od neho viac. Má skúsenosti zo sporu so spoločnosťou CETELEM, od ktorej mal tiež úver. V spore ho zastupovalo združenie na ochranu spotrebiteľov. Tam vyšli najavo obdobné nekalé praktiky ako v danej veci a žaloba bola zamietnutá.

Zástupca žalobkyne na odpor žalovaného reagoval písomným podaním doručeným súdu 18. 5. 2015. Argumentoval, že žalovaný v odpore neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by spochybňovala uplatnené nároky. Ide iba o účelové tvrdenia žalovaného s cieľom vyhnúť sa plneniu záväzku.

Podaním súčasne zobral žalobu v časti istiny vo výške 14 eur späť s odôvodnením, že žalovaný po podaní žaloby 22. 1. 2014 a 5. 3. 2014 zaplatil 2 x po 7 eur. Trval na zaplatení dlžnej sumy úveru bez úrokov a poplatkov vo výške 85,36 eur a ušlých úrokov zo zosplatnenej istiny vo výške 31,89 eur (spolu 117,25 eur). Uviedol, že v zmysle úverových podmienok by si mohol uplatňovať vyššie úroky z úveru ako si uplatňuje. Žalovaný sa teda dostal do výhodnejšieho postavenia než v prípade, ak by splátky uhradil riadne a včas. Podaním špecifikoval výpočet kapitalizovaných úrokov z omeškania na sumu 71,19 eur s tým, že žalobu v časti, ktorá prevyšuje pôvodne žalovanú sumu 77,87 eur, berie späť. Uviedol, že úroky z omeškania si uplatňuje v zákonnej výške, a to 9,25 % ročne (0,025 % denne) odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia, tzn. od 14. 5. 2011 do zaplatenia. Vzhľadom na úhrady žalovaného uskutočnené po podaní žaloby uviedol, že úroky vo výške 9,25 % ročne požaduje zo sumy 124,25 eur od 20. 11. 2013 do 22. 1. 2014 v sume 2,05 eur a zo sumy 117,25 eur od 23. 1. 2014 do 5. 3. 2014 v sume 1,25 eur, spolu 3,30 eur.

Súd rešpektoval tento dispozitívny úkon žalobkyne so žalobou uskutočnený pred prvým pojednávaním súdu a žalobu v súlade s § 96 Občianskeho súdneho poriadku sčasti zastavil tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

Predmetom konania ostala istina vo výške 117,25 eur, kapitalizované úroky z omeškania vo výške 71,19 eur, úroky z omeškania vo výške 0,025 % ročne zo sumy 131,25 eur od 20. 11. 2013 do 22. 1. 2014, zo sumy 124,25 eur od 23. 1. 2014 do 5. 3. 2014 zaplatenia a zo sumy 117,25 eur od 6.3.2014 do zaplatenia.

Súd vec prejednal a rozhodol podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobný spor) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov s prihliadnutím na písomné vyjadrenia účastníkov.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil právne závery nasledovne:

Z listinného dôkazu predloženého žalobkyňou označeného ako „Úverová zmluva“ súd zistil, že 24. 7. 2009 žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. zmluvy 3907079814. V zmluve sa zmluvné strany dohodli, že žalobkyňa poskytne žalovanému úver na zakúpenie stavebného materiálu v predajnej cene 516,94 eur úver v celkovej výške 387,94 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť žalobkyňi náklady úveru v pravidelných 36 mesačných splátkach vo výške po 17,19 eur s dátumom splatnosti prvej splátky 24. 8. 2009 a splatnosťou ďalších splátok vždy do 30. dňa v kalendárnom mesiaci. Zmluva obsahuje údaje o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 30,21 %, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) vo výške 35,2%, o priemernej RPMN vo výške 40,61 % a celkových nákladov spotrebiteľa 212,54 eur.

Zmluva na 1. strane v dolnej časti písanej drobným písmom, podstatne menším ako je písaná horná časť 1. strany zmluvy, obsahuje dojednanie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti HOME Credit Slovakia, a. s. (ďalej Úverové podmienky) a vyhlásenie, že žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdzuje, že s týmito podmienkami bol oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočné a určité, a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Úverové podmienky sú taktiež celé napísané podstatne menším písmom ako je časť úverovej zmluvy týkajúca sa predmetu a ceny úveru.

Z ďalšieho listinného dôkazu predloženého žalobkyňou označeného ako „Splátkový kalendár“ súd zistil, že žalovaný úver splácal nepravidelne, a že žalobkyňa k 19. 11. 2013 evidovala u predmetného úveru úhrady v celkovej výške celkom 500,85 eur.

Zmluva o úvere patrí medzi absolútne obchodné záväzkové vzťahy, tzn. že sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 497). Nie je pritom rozhodujúca povaha účastníkov zmluvného vzťahu z hľadiska, či sú alebo nie sú podnikateľmi. Avšak v prípade, že sa jedná o spotrebiteľský úver, spotrebiteľské právo má prednosť pred Obchodným zákonníkom.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V prejednávanej veci súd prijal záver, že žalovaný predmetnú zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, nakoľko podľa výsledkov vykonaného dokazovania nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v rámci svojej obchodnej činnosti. Zmluva o úvere má preto charakter spotrebiteľskej zmluvy. Ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa ňu spotrebiteľské právo.

Predmetnú spotrebiteľskú úverovú zmluvu účastníci uzavreli 24. 7. 2009, tzn. za účinnosti zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch).

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom stanovené obsahové náležitosti, a to predovšetkým výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona), a tiež adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. d) zákona). Keďže súd v prejednávanej veci nepovažoval za sporné tvrdenie žalobkyne, že na základe predmetnej úverovej zmluvy úver žalovanému bol poskytnutý, v súlade s citovaným ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch úverovú zmluvu aj napriek absencii týchto obsahových náležitostí považoval za platnú. Poskytnutý úver však v dôsledku absencie náležitostí považoval za bezúročný a bez poplatkov (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15. 4. 2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013 z 22. 5. 2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9. 8. 2011, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 208/2012 z 18. 10. 2012 a ďalšie).

Pokiaľ ide o výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov súd len uvádza, že v hlave 5 § 1 Úverových podmienok je uvedené, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, ktoré je klient podľa zmluvy a úverových podmienok povinný zaplatiť, a príp. úhrady za poistenie. Úverová zmluva však obsahuje iba údaje o počte splátok, a o tom, že výška jednej splátky je 17,19 eur, bez toho, aby bolo zrejmé, aká výška splátky je na úver, aká na splátky úrokov, aká na poplatky a prípadné poistenie. Súd tu poukazuje na závery krajských súdov v uvedených rozhodnutiach, podľa ktorých primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny“ splátok viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť.

Za ďalší dôvod, pre ktorý súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z poskytnutého spotrebiteľského úveru považoval za nedôvodný, je neplatnosť zmluvného dojednania o úrokoch z pôžičky z dôvodu neprimeranej výšky dojednaných úrokov (30,21 %).

Podľa § 53 ods. 6 veta prvá Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Podľa judikatúry za neprimeranú podmienku sa považuje taká dohodnutá výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru, ktorá je obvykle určená s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úveru v danom čase (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 1848/2004 a pod.).

V konkrétnom právnom vzťahu výška neprimeraných úrokov môže znamenať aj porušenie dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade pôjde o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 z 31. 7. 2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo 26/2011 z 26. 4. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 59/2014 z 28. 4. 2005 a pod.).

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> súd zistil, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 - 5 rokov v júli 2009 bola 12,9 %. Z toho je zrejmé, že žalobkyňou požadovaný úrok je takmer trojnásobne vyšší ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky poskytovali. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetného úveru vo výške 30,21 % považoval za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (ASPI, komentár k Občianskemu zákonníku od prof. Vojčíka, Iura Edition) a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná.

V prejednávanej veci súd považoval za preukázané, že žalobkyňa na základe zmluvy o úvere poskytla žalovanému peňažné prostriedky vo výške 387,94 eur. Podľa splátkového kalendára predloženého žalobkyňou do 19. 11. 2013 žalovaný na úhradu úveru zaplatil celkom 500,85 eur. Po podaní žaloby následne ešte 14 eur. Podľa poštových podacích lístkov predložených žalovaným žalovaný do 3. 3. 2014 zaplatil 476,47 eur. Žalovaný teda nepochybne zaplatil viac, ako bola výška mu poskytnutých peňažných prostriedkov. Preto súd žalobu s poukazom na právny záver, že úver je bez úrokov a poplatkov, v časti nároku na zaplatenie dlžnej istiny úveru a úrokov z úveru vo výške 117,25 eur ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V prejednávanej veci účastníci zaplatenie celého úveru pre oneskorenie s platením aspoň dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu 3 mesiace dojednali v hlave 7 § 3 Úverových podmienok. Tieto Úverové podmienky sú v rámci úverovej zmluvy uvedené menším písmom. Ide o tak drobné písmo, ktoré pre bežného človeka je jednoducho nečitateľné, ba možno povedať, že je pre bežného človeka až ťažko čitateľné. Tieto Úverové podmienky písané drobným písmom obsahujú pre strany mnohé kľúčové zmluvné dojednania a sú systematicky umiestnené za časť zmluvy, ktorá obsahuje základné náležitosti zmluvy, a ktorá je písaná podstatne väčším a výraznejším písmom. Na viac, sú umiestnené za podpismi strán. To všetko navodzuje dojem menej relevantného obsahu zmluvy v tejto časti. Súd preto dojednania v týchto Úverových podmienkach, vrátane dojednania o zaplatení celého úveru pre oneskorenie s platením aspoň dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu 3 mesiace, považoval za neprijateľné a neplatné. Úverové podmienky sú pre svoju nečitateľnosť nezrozumiteľné. Podmienky boli vopred účelovo vyhotovené s cieľom diktovať podmienky druhej zmluvnej strane, ktorá nemala objektívne reálnu možnosť ich prečítať a riadne sa s nimi oboznámiť. Takéto konanie súd považoval za porušenie zásady rovnosti zmluvných strán ako aj zásady výkonu práv v súlade s dobrými mravmi. Tu súd dáva do pozornosti závery prijaté v obdobnej veci Ústavným súdom ČR v náleze z 15. 6. 2009 sp. zn. I.ÚS 342/09.

V prejednávanej veci preto súd prijal záver, že nezaplatením viac ako 2 splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace žalovaným nevzniklo žalobkyni právo požadovať zaplatenie celého úveru, ale len dlžných splátok. Žalovanému bol úver poskytnutý vo výške 387,94 eur. Tento úver spolu s nákladmi úveru sa žalovaný zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach po 17,19 eur počnúc 1. splátkou splatnou 24. 8. 2009 a končiac splátkou splatnou dňa 30. 7. 2012. Žalobkyňa žalobou požaduje úroky z omeškania od 20. 11. 2013. Podľa splátkového kalendára ňou predloženého ako aj podľa dokladov predložených žalovaným k 20. 11. 2013 žalovaný mal zaplatené už oveľa viac ako bola výška poskytnutých peňažných prostriedkov. Preto súd žalobu aj ohľadne nároku na zaplatenie úrokov z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 146 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný bol v konaní úspešný v prevažujúcej časti. Žalobkyňa žalobu vzala späť pre správanie žalovaného iba v nepatrných častiach. Preto súd zastáva názor, že žalovanému príslúcha právo na plnú náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil na bránenie svojho práva. Predpokladom priznania nároku je jeho riadne uplatnenie v konaní. Žalovaný si nárok na náhradu trov neuplatnil. Preto mu súd náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).